

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Germania) la 5 martie 2020 – Bank Melli Iran, societate pe acțiuni de drept iranian/Telekom Deutschland GmbH

(Cauza C-124/20)

(2020/C 201/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Bank Melli Iran, societate pe acțiuni de drept iranian

Pârâtă: Telekom Deutschland GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 5 primul paragraf din Regulamentul nr. 2271/96 ⁽¹⁾ este aplicabil numai atunci când operatorului economic din Uniunea Europeană în sensul articolului 11 din acest regulament îi sunt furnizate, direct sau indirect, instrucțiuni administrative sau jurisdicționale din Statele Unite ale Americii sau, pentru aplicarea articolului menționat, este suficient ca acțiunea operatorului economic din Uniunea Europeană să vizeze respectarea sancțiunilor secundare și în absența unor astfel de instrucțiuni?
- 2) În cazul în care răspunsul Curții la prima întrebare ar fi în sensul că a doua variantă este valabilă, articolul 5 primul paragraf din Regulamentul nr. 2271/96 se opune unei interpretări a dreptului național potrivit căreia, pentru partea care reziliază este posibil să declare inclusiv rezilierea unui raport obligațional cu executare succesivă cu un partener inclus în lista Specially-Designated-Nationals (SDN) (lista cetățenilor special desemnați) de către Office of Foreign Assets Control (OFAC) (Biroul de supraveghere a activelor străine) din Statele Unite ale Americii – așadar, inclusiv rezilierea având ca motiv respectarea sancțiunilor impuse de SUA –, fără să fie necesar un motiv de reziliere în acest sens și fără să fie necesar ca acesta să invoce și să dovedească în cadrul unui proces civil că motivul pentru declararea rezilierii nu ar fi, în orice caz, respectarea sancțiunilor din partea SUA?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ din partea Curții la a doua întrebare, o reziliere ordinară care încalcă articolul 5 primul paragraf din Regulamentul nr. 2271/96 trebuie considerată în mod necesar ca fiind nevalidă sau, pentru realizarea obiectivului regulamentului, sunt suficiente și alte sancțiuni, de exemplu, aplicarea unei amenzi?
- 4) În cazul în care răspunsul Curții la a treia întrebare ar fi în sensul că prima variantă este valabilă, în lumina articolelor 16 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, pe de o parte, și a posibilității de acordare a derogărilor prevăzute la articolul 5 al doilea paragraf din Regulamentul nr. 2271/96, pe de altă parte, acest aspect este aplicabil și atunci când, prin menținerea relației comerciale cu partenerul contractual inclus în listă, operatorul economic din Uniunea Europeană este amenințat cu pierderi economice considerabile pe piața din SUA (în speță, 50 % din cifra de afaceri a grupului)?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2271/96 al Consiliului din 22 noiembrie 1996 de protecție împotriva efectelor aplicării extraterritoriale a unei legislații adoptate de către o țară terță, precum și a acțiunilor întemeiate pe aceasta sau care rezultă din aceasta (JO 1996, L 309, p. 1, Ediție specială, 10/vol. 1, p. 75), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul delegat (UE) 2018/1100 al Comisiei din 6 iunie 2018 de modificare a anexei la Regulamentul (CE) nr. 2271/96 (JO 2018, L 199 I, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona (Spania) la 9 martie 2020 – YJ/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Cauza C-130/20)

(2020/C 201/24)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona